

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Va'eira

לכן אמר לבני ישראל אני ה'

Therefore, say to the Children of Israel: I am Hashem, and I shall take you out. Behold, our Sages of blessed memory said: One mentions the Exodus from Egypt at night — meaning, also at night.	לכן אמר לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם. הנה ארזו"ל מזכירין יציאת מצרים בלילות. פירוש גם בלילות.
And to understand what is different about the miracle of the Exodus from Egypt from all other miracles — that we were not commanded to remember them as much.	ולקבין מה נשתנה נס יציאת מצרים מכל הנסים שלא הוזכרו עליהם להזכירם כל כך
However, behold: In every generation and generation, a person is obligated to see himself every day — in the morning and in the evening — as if he is [in the moment of] the Exodus from Egypt.	אבל הנה בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו בכל יום בבקר ובערב כאלו הוא עת יציאת מצרים
And the idea is, behold, it is known that there is [the concept of] “this opposite that” (Zeh le’umas zeh). Corresponding to Egypt of impurity, there is Egypt in holiness.	והענין כי הנה נודע שיש "זה לעמת זה". ולעמת מצרים דקליפה יש מצרים בקדושה
And just as there is a Egypt below, so too there is an Egypt above — spiritually. And so too Israel below, and Israel above.	וכשם שיש מצרים למטה כך יש למעלה ברוחניות. וכן ישראל לתתא וישראל לעילא
And just as there is in spirituality above in the supernal worlds, so it is below in the soul of man in the service of Hashem.	וכשם שיש ברוחניות למעלה בעולמות עליונים כך הוא 'למטה בגוף האדם בעבודת ה'
And behold, the level of Kenesses Yisrael above is that which is written: “How beautiful and pleasant you are, love with delights.”	והנה בחינת כנסת ישראל דלעילא הוא מה שכתוב "מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים"
And below, in the soul of man, the level of “love in delights” is the joy of the soul in Hashem its Maker.	ולמטה בגוף האדם בחינת "אהבה בתענוגים" היא שמחת הגוף בה' עושה
As it is written: “Serve Hashem with joy,” and as it is written: “The joyful mother of children,” for the joy comes from contemplating the Infinite Light.	וכמו שכתוב "עבדו את ה' בשמחה", וכתוב "אם הבנים שמחה", שהשמחה היא ממה שמתבונן באור אין-סוף
As it is written: “If you call to understanding,” meaning that through contemplation of the revelation of the Infinite Light, blessed be He, below — then “Israel shall rejoice in his Maker,” and there will be joy of the soul in the revealed sparks of the fire of love — to go out from its sheath, which is the imprisonment of the body — that “the joy of Hashem is his strength.”	ובדכתיב "כי אם לפינה תקרא". והינו על-ידי שיתבונן בגילוי אור אין-סוף ברוך הוא למטה, אז ישמח ישראל בעושרו ותהי שמחת הנפש בהתגלות רשפי אש האהבה לצאת מפרקקה היא מאסר הגוף להיות "חירות ה' היא מעוזו"
And behold, it is written: “Because you did not serve... with the abundance of all...” — meaning: all the spiritual delights of the higher and lower Gan Eden.	והנה כתוב: "תחת אשר לא עבדת כו' מרב כל כו'", דהיינו בחינת כל התענוגים הרוחניים גורעין עליון וגורעין תחתון

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Va'eira

לְכֹן אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'

And that is due to contemplating, as it is written: "For His Name alone is exalted; His splendor is on earth and heaven."	וְהוּא מִמֶּה שִׁיתְּבוֹנֵן כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ". הַיְדוּד עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם
Meaning: His Name is the attribute of His Kingship, which is called "King" — His Name is what He is called. As the saying goes: "And He brings the Redeemer to their children's children for the sake of His Name with love — King, Helper..."	פִּירוּשׁ: שֶׁשְּׁמוֹ הוּא מִדַּת מְלָכוּתוֹ, אֲשֶׁר "מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא". וְכַמָּאָר "וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ". "בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ עוֹזֵר כּוֹ"
And this is the level of the Shechinah, which dwells below, as it is written: "And I shall dwell among them," and it is called His Name — the King over all the worlds.	וְהוּא בְּחִינַת שְׂכִינָה שֶׁשׁוֹכֵן בְּתַתְּחוֹנִים, וְכֵן שֶׁכְּתוּב "וְאֲנִי אֶשְׁכֵּן בְּתוֹכָם", וְנִקְרָא שְׁמוֹ "מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת".
As it is written: "Your Kingship is the kingship of all worlds." And as the saying goes: "The only One, the Life of the worlds, King..." — that through the level of His Kingship, He has connection and relevance to the worlds, so that His Name is called King over them.	וְכַמָּשׁ"ל "מִלְכוּתְךָ מְלָכוּת כָּל עוֹלָמִים". וְכַמָּאָר "יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ כּוֹ", שֶׁעַל-יְדֵי בְּחִינַת מְלָכוּתוֹ יֵשׁ לוֹ יְחוּס וְשִׂיכוּת לְעוֹלָמוֹת שִׁיקְרָא שְׁמוֹ מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם.
But behold, even the level of His Name, in and of itself, is exalted, uplifted, and elevated in the aspect of "alone," and the worlds are in no way comparable to His Name at all.	וְהִנֵּה גַם בְּחִינַת שְׁמוֹ מֵצֵד עֲצָמוֹ הוּא רֵם וְנִשָּׂא וְנִשְׁגָּב בְּבְּחִינַת "לְבָדוֹ" שֶׁאֵין עֲרוּךְ לְעוֹלָמוֹת עִם שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.
Only the splendor and radiance of His Name is what shines upon the earth — this refers to the lower Gan Eden; and "the heavens" — this refers to the upper Gan Eden, where the righteous enjoy the radiance of the Shechinah.	אֵלָּא הַיְדוּד וְזִיווֹ שֶׁל שְׁמוֹ הוּא הַמֵּאִיר עַל הָאֶרֶץ — זֶה גַּן עֵדֶן תַּתְּחוֹן, וְשָׁמַיִם — זֶה גַּן עֵדֶן עֲלִיוֹן שֶׁשָּׁם הַצַּדִּיקִים נִהְנֵים מִזִּיו הַשְׂכִּינָה.
But in the Shechinah, which is the level of His Name, it is in the aspect of "alone" — that from it, there is not extended to the creations the possibility to enjoy and delight in it itself literally.	אָבֵל בְּשְׂכִינָה שֶׁהִיא בְּחִינַת שְׁמוֹ — הִיא בְּבְּחִינַת "לְבָדוֹ", שֶׁלֹּא נִמְשָׁךְ מִמֶּנָּה לְהִיּוֹת הַנִּבְרָאִים נִהְנֵים וּמִתְעַנְּגִים בָּהּ בְּעֲצָמָהּ מִמֶּשׁ.
But in the aspect of Torah and mitzvos, we say "Who sanctified us with His commandments" — and some bless with "al" and some with "le" — meaning with His commandments literally.	אָבֵל בְּבְּחִינַת תּוֹרָה וּמִצְוֹת — הִנֵּה אוֹמְרִים: "אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו" (יֵשׁ שְׁמֵכָרְכִים בְּ"עַל", וְיֵשׁ שְׁמֵכָרְכִים בְּ"ל") — בְּמִצְוֹתָיו מִמֶּשׁ.
As our Sages said: The Holy One, blessed be He, lays tefillin; the Holy One, blessed be He, prays. And it is written: "I speak in righteousness" — literally "I." That is: the Holy One, blessed be He, in His very glory and essence.	כַּמָּאָר "וּל: "הִקְבַּה מִנִּיחַ תְּפִלִּין", "הִקְבַּה מְתַפַּלֵּל". וְכַתִּיב: "אֲנִי מְדַבֵּר בְּצֶדֶק", "אֲנִי" מִמֶּשׁ. דְּהֵינּוּ — הִקְבַּה בְּכְבוֹדוֹ וּבְעֲצָמוֹ
And as it is stated in the Zohar: "The Torah and the Holy One, blessed be He, are entirely one" — literally the Holy One, blessed be He.	וְכַדְאִיתָא בְּזֵהַר: "אוֹרֵייתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּלָא חֵד" — קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִמֶּשׁ

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Va'eira

לכן אמר לבני ישראל אני ה

And the Holy One, blessed be He, is in the level of that which is holy and separated entirely from the realm of the worlds — that even in the level of radiance and splendor, the worlds could not receive vitality from Him.	וקודשא בריך הוא — הוא בחינת מה שהוא קדוש ומובדל מגדר עלמין לגמרי, שאפלו בבחינת זיו והוד — לא היו העולמות יכולים לקבל חיות ממנו.
For behold, it is written: “For with <i>Yah Hashem</i> , He formed worlds” — this world and the World to Come, the lower and upper Gan Eden were created with just two letters of His Name alone.	פי הנה כתוב: "פי ביה'ה צור עולמים" — שעולם הנה ועולם הבא, גן עדן פחתון ועליון, נבראו בשתי אותיות משמו בלבד.
And in the Zohar it is stated that with one thought He created the world. And this is like what is written: “He fashions their hearts as one.”	ובזהר איתא — דבמחשבה אחת ברא את העולם. והוא "על דרך מה שכתוב: "היוצר יחד לבם כו
And our Sages said: All of them are scanned in one glance — that He sees and gazes until the end of all generations, and calls the generations from the beginning.	ואמרו רבותינו ז"ל: "כלם נסקרים בסקירה אחת" — שהוא צופה ומביט עד סוף כל הדורות, וקורא הדורות 'מראש כו
And as explained elsewhere, that all the generations — which are the six thousand years of the world's existence, and the days of Mashiach, and the resurrection of the dead — all of them are before Him in a single thought.	ובמו שכתוב במקום אחר — שכל הדורות, שהם שית אלפי שני דהוי עלמא וימי המשיח ותחיית המתים — כלם הם לפניו במחשבה אחת.
As an analogy: just as there is no comparison between one thought and all the thoughts a person could think in his whole life — and all the more so compared to his essence and being — for it is only a single radiance extending from him.	עד דרך משל: כמו שאין ערוך למחשבה אחת נגד כל המחשבות שיכול אדם לחשב כל ימי חייו, וכל שכן נגד עצמותו ומהותו — שאינה אלא התפשטות הארה אחת בעלמא.
So too, all the generations of the six thousand years, and the days of Mashiach, and the resurrection of the dead — they are only the aspect of radiance and the extension of a single illumination from the level of His Name alone.	כך כל הדורות של שית אלפי שנים, וימי המשיח ותחיית המתים — אינם אלא בחינת זיו והתפשטות הארה אחת מבחינת שמו בלבד.
But the Holy One, blessed be He, in His very glory and essence, is exalted and uplifted infinitely, with no end or limit, and no thought can grasp Him at all — He is not grasped or enclosed in the category of worlds whatsoever.	אבל הקב"ה בכבודו ובעצמו — הוא רם ונשא למעלה מעלה עד אין קץ ותכלית, ולית מחשבה תפיסא ביה כלל — שאינו נתפס ונתלבש בגדר עלמין כלל.
However, in Torah and mitzvos — it is the investment of the Infinite Light, blessed be He, in His very self and glory, literally.	מה שאין-כן בתורה ומצוות — הוא התלבשות אור-אין-סוף ברוך-הוא בעצמו ובכבודו ממש.

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Va'eira

לְכֹן אָמַר לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'

And when a person places to heart all these matters and truths, his heart will rejoice, and he will exult — even with joy and song — in the Infinite Light, blessed be He, which spreads and is invested in the occupation with Torah and performance of mitzvos — which the person does and draws upon his soul the Light of Hashem, the Infinite One, literally — more than all the worlds are worthy of.	וְכַשִּׁישִׁים הָאָדָם אֶל לְבוֹ כָּל הַדְּבָרִים וְהָאֱמֶת הָאֵלֶּה — יִשְׂמַח לְבוֹ וְיִגַּל, אִף גִּילָה וְרִנָּן — בְּאוֹר־אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא הַמֵּתַפְשֵׁט וּמֵתַלְבֵּשׁ בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה וּמַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם — וּמוֹשֵׁף עַל נַפְשׁוֹ אוֹר ה' אֵין־סוֹף בְּרוּךְ־הוּא מִמֶּשׁ, מֵה שְׁאִין כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּדַאִין לוֹ.
However, the joy is not in the revelation of the Light of Hashem in the brain — in thought and understanding — alone, but only when it has reached the point of his heart. For joy is [by definition] revelation.	אָבֵל אֵין הַשְׂמֻחָה בְּהַתְגַּלוּת אוֹר ה' בְּמוֹחַ מַחְשַׁבְתּוֹ וּבִינְתּוֹ לְבָד, כִּי אִם בְּאֲשֶׁר נִגְעָה אֶל נְקוּדַת לְבוֹ, כִּי שְׂמֻחָה הִיא הַהַתְגַּלוּת.
And like the analogy of the king, whose entire glory is inward — but at the time of joy, he is revealed.	וְכַמְשָׁל הַמֶּלֶךְ שֶׁכָּל כְּבוֹדוֹ פְּנִימָה, אָבֵל בְּשַׁעַת הַשְׂמֻחָה הוּא מֵתַגַּלָּה.
And this is [the meaning of the verse:] “Serve Hashem with joy” — that is, that the revelation of the Infinite Light of Hashem should be in a state of “the glory of Hashem shall be revealed.”	וְזֶהוּ “עֲבַדוּ אֶת ה' בְּשֻׂמְחָה”, דְּהֵינּוּ לְהִיּוֹת גִּילּוֹי אוֹר ה' אֵין־סוֹף בְּרוּךְ הוּא — שְׂיִהְיֶה בְּבְחִינַת “וְנִגְלָה כְּבוֹד ה'”.
And below, in the soul of man, the revelation is when it comes to the revelation of the heart.	וּלְמַטָּה בְּנַפְשׁ הָאָדָם — הַהַתְגַּלוּת הוּא כְּשֶׁבָּא לִידֵי גִילּוֹי הֶלֶב.
And this is what is written: “The mother of the children is joyful” — that is, when the children, which are the emotions, are born and revealed in the heart.	וְהֵינּוּ דְכֵתִיב: “אִם הַבָּנִים שְׂמֻחָה”, דְּהֵינּוּ כְּשֶׁנוֹלְדוּ הַבָּנִים — שֶׁהֵן הַמַּדּוֹת — וְנִתְגַּלוּ בִּלְבָב.
In contrast, when they are in concealment and hidden within the brain — in thought and understanding alone — they are still in the state of pregnancy, and not yet the “mother of the children.”	מֵה־שְׁאִין כֹּן כְּשֶׁהוּא בְּהַעֲלָם וְהַסְתֵּר תּוֹךְ מוֹחַ מַחְשַׁבְתּוֹ וּבִינְתּוֹ לְבָד — הָרִי הֵן בְּבְחִינַת עֲבוּר עֲדִין, וְאֵינָה “אִם הַבָּנִים”.
And behold, that which prevents the birth and revelation of the Light of Hashem — to come out from the concealment and hiddenness of the brain to the revelation of the heart — is the aspect of the exile of Egypt.	וְהִנֵּה — הַמַּעֲכָב בְּחִינַת הַלְדָּה וְהַתְגַּלוּת אוֹר ה', לְצֵאת מִהַעֲלָם וְהַסְתֵּר שְׂבִימוֹחַ אֶל גִּילּוֹי הֶלֶב — הוּא בְּחִינַת גָּלוּת מִצְרַיִם.
This is the concept of the “narrowness of the throat,” which is the intermediary between the intellect in the head and the heart.	שֶׁהוּא בְּחִינַת מִצַּר הַגְּרוֹן, שֶׁהוּא הָאֲמָצְעִי בֵּין מוֹחִין שֶׁבְּרֹאשׁ לְלֵב.
And there is the level of the Chief of the Cupbearers, Chief of the Bakers, and Chief of the Butchers — which are the esophagus and veins — they represent all the pleasures of this world and its thoughts, occupations, and schemes.	וְשֵׁם הוּא בְּחִינַת שַׂר הַמִּשְׁקִים, שַׂר הָאוֹפִים, וְשַׂר הַטְּבָחִים — שֶׁהוּא בְּחִינַת וְשֵׁט וְוִירִידִין — שֶׁהֵם הֵם כָּל תַּעֲנוּגֵי עוֹלָם הַנֶּה, וּמַחְשְׁבוֹתָיו וְעִסְקוֹ וְתַחֲבִילוֹתָיו — אֲשֶׁר יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם כָּל אֶחָד לְפִי עֶרְכוֹ.

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Va'eira

לְכֹן אָמַר לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'

And they — they are the ones who prevent, obstruct, and form the barrier that separates between the Light of Hashem in the brain and its revelation in the heart.	וְהֵם הֵם הַמוֹנְעִים וְהַמְּעַכְבִּים, וְהַמְּסָדִים הַמְּבַדִּיל בֵּין אוֹר ה' לְשִׁבְמוֹתָ וּבֵין גִּילּוּי הַלֵּב.
And this is the pain of pregnancy — like bones in a full belly.	וְזֶהוּ צָעַר הָעֵבוֹר — כְּעֻצְמוֹת בְּבֶטֶן הַמְּלָאָה.
And therefore, all exiles and troubles are called “pregnancy,” as our Sages of blessed memory said: “In every parshah of pregnancy, may their needs be before You” — even at the time when You are filled with wrath against them — like a pregnant woman, etc.	וְלָכֵן כָּל הַגְּלוּיּוֹת וְהַצָּרוֹת נִקְרְאוֹת בְּשֵׁם "עֵבוֹר", כְּמֵאָרֶ"ז ל': "כָּכֵל פְּרִשַׁת הָעֵבוֹר — יְהִי צָרְכֵיהֶם לְפָנֶיךָ", אֲפֹלוּ בְּשַׁעֲהָ שְׂאֵתָהּ מִתְּמַלֵּא עָלֵיהֶם עֲבָרָה — 'כְּאִשָּׁה עֹבֶרָה כּו'.
And the redemption is called “birth,” which is the aspect of the revelation of the offspring to the air of the world. And the pangs of Mashiach are called “birth pangs.”	וְהַגְּאֻלָּה נִקְרְאָה בְּשֵׁם "לֵידָה", שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּגָלוֹת הַגּוֹלֵד לְאוֹר הָעוֹלָם, וְחִבְלֵי מְשִׁיחַ נִקְרְאוּ בְּשֵׁם "חִבְלֵי לֵידָה".
And it is written: “We conceived, we writhed in labor from before You, Hashem.” The meaning is: that all the aspects of pregnancy and exile are for the sake of the revelation of the Light of Hashem, blessed be He.	וְכַתִּיב: "הָרִינוּ חֲלָנוּ מִפְּנֵיךָ הוֹי"ה", פִּירוּשׁ: שֶׁכָּל בְּחִינַת עֵבוֹר וּגְלוּיּוֹת — הוּא כְּדֵי שִׁיחֶנָּה גִּילּוּי אוֹר ה' בְּרוּךְ הוּא.
And for this, one needs “birth pangs” — that is, to feel the pain and bitterness over the hindrance of the spreading of the Light of Hashem in the revealed heart, due to the obstructions and hindrances — which are the needs of this world.	וְצָרִיךְ לָזֶה "חִבְלֵי לֵידָה", דְּהֵינּוּ — לְהַרְגִּישׁ הַכָּאֵב וְהַמְרִירוֹת עַל מְנִיעַת הַתְּפַשְׁטוֹת אוֹר ה' בְּגִילּוּי הַלֵּב, מִפְּנֵי הַמוֹנְעִים וְהַמְּעַכְבִּים — שֶׁהֵם הֵם צָרְכֵי עוֹלָם הַזֶּה.
And then, when he reaches the aspect of birth and revelation — in the aspect of joy — “and Israel will rejoice in his Maker” — all the obstructions, hindrances, and separating barriers are nullified, becoming like nothing and emptiness, with no presence at all, due to the joy of Hashem.	וְאֵז, כְּאִשָּׁר יְבוֹא לְבְּחִינַת לֵידָה וְהַתְּגָלוֹת בְּבְחִינַת שְׂמֻחָה — "וַיִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲוֹשָׁיו" — יִתְפָּרְדוּ כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּעַכְבִּים, וְהַמְּסָכִים הַמְּבַדִּילִים — יְהִי כְּאִין וְאֵפֶס 'בְּלֹא תְּפִיסַת מְקוֹם כָּלל, מִפְּנֵי שְׂמֻחַת ה'.
And just as above, the aspect of joy is the sweetening of judgments — so too below, in the soul of man, it nullifies all obstructions and hindrances, both internal and external.	וְכֵשֶׁם שֶׁלְּמַעַלָּה — בְּחִינַת שְׂמֻחָה הֵם הַמְּתַקֵּת הַדִּינִין — כֵּן לְמַטָּה בְּנַפְשׁ הָאָדָם — הִיא מְבַטֶּלֶת כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּעַכְבִּים מִפְּנֵי וּמִבְּחוּץ.
And it is called “Eretz Canaan” (the Land of Canaan), named so because it subdues the externals — which are pushed aside from before Hashem on their own, automatically — like darkness is pushed away by light.	וְנִקְרְאָה בְּשֵׁם "אֶרֶץ כְּנָעַן", עַל שֶׁם שֶׁמְכַנִּיעָה הַחִיצוֹנִים — שֶׁהֵם נִדְחִים מִלִּפְנֵי ה' מֵאֻלְיָהֶם וּמִמִּילָא, כְּחֹשֶׁךְ שֶׁנִּדְחָה מִפְּנֵי אוֹר.
And like the analogy of a woman upon whom birth pangs have come.	וְכִמְשָׁל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר חִבְלֵי לֵידָה בָּא לָהּ.

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Va'eira

לְכֹן אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'

And behold, at the time of her giving birth, all the pains come out from her in the blood of her birth that flows from her.	וְהִנֵּה בָּעֵת לִידָתָהּ יּוֹצְאִים מִמֶּנָּה כָּל הַמַּכְאוּבוֹת בְּדָם לִידָתָהּ שֹׁנֵב מִמֶּנָּה.
So it is written: “And I saw you wallowing in your blood...” — meaning all the obstructions and hindrances melted and became blood, a thing that has no substance or presence whatsoever.	כֹּךְ הִנֵּה כְּתִיב: “וְאֶרְאֶה מְתַבֹּסֶסֶת בְּדַמֶּיהָ כו'” — שֶׁכָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּעַכְבִּים נִמְסוּ וְהָיוּ לְדָם — דָּבָר שֶׁאֵין בּוֹ מַמָּשׁ, וְאֵין בּוֹ תְּפִיסָת מְקוֹם כָּלל.
As it is written: “And You shall cast into the depths of the sea all their sins...”	”וַיִּכְמוּ שֶׁכֶּתוּב: “וַתְּשַׁלְּיָהּ בַּמַּצְלוֹת יָם כָּל חַטּוֹתֵם כו'.
And behold, just as the exile of Egypt is the concept of the “narrowness of the throat,” which separates and divides between the brain and the heart, as explained above —	וְהִנֵּה כְּשֵׁם שֶׁגָּלוּת מִצְרַיִם הוּא בְּחִינַת מִצַּר הַגְּרוֹן — שֶׁהוּא הַמַּבְדִּיל וּמַפְסִיק בֵּין הַמוֹחַ לִלֵּב, כְּנ"ל
so too, the concept of the redemption and the Exodus from Egypt is the aspect of their emergence from the “narrowness of the throat” through “the voice is the voice of Yaakov.”	כֹּךְ עֲנִין הַגָּאֻלָּה וְיִצְיַאת מִצְרַיִם — הוּא בְּחִינַת יִצְיָאָתָם. “מִמִּצַּר הַגְּרוֹן עַל־יְדֵי “הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב.
For the voice, which is in the throat, is what connects and unites the intellect in the brain to come to revelation of the heart.	שֶׁהַקּוֹל שֶׁהוּא בַּגְּרוֹן — הוּא־הוּא הַמַּקְשֵׁר וּמַחְבֵּר בְּחִינַת מוֹחִין שֶׁבְּרֹאשׁ לְבוֹא לִידֵי גִילּוֹי הַלֵּב.
And this is through “a voice calls in Torah,” for by his reading in Torah he calls and draws down the Light of Hashem to emerge from its concealment in the brain to the revelation of the heart.	וְהִנֵּנוּ עַל־יְדֵי “קוֹל קוֹרֵא בַּתּוֹרָה” — שֶׁעַל־יְדֵי קְרִיאָתוֹ בַּתּוֹרָה הוּא קוֹרֵא וּמוֹשֵׁךְ אוֹר ה' לְצֵאת מִהַעֲלָם שֶׁבְּמוֹחַ אֶל גִּילּוֹי הַלֵּב.
And this is what our Sages said: “Anyone who reads in the Torah, the Holy One, blessed be He, reads opposite him.”	וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל: “כָּל הַקּוֹרֵא בַּתּוֹרָה — הֵקֵב” ה' “קוֹרֵא כְּנֶגְדּוֹ.
And it is called “opposite him” because his reading of Torah is the level of Memale Kol Almin (the indwelling light), and the Holy One, blessed be He, “opposite him,” is the level of Sovev Kol Almin (the encompassing light).	וְנִקְרָא “כְּנֶגְדּוֹ”, מִפְּנֵי שֶׁבְּחִינַת קְרִיאָתוֹ בַּתּוֹרָה — הוּא בְּחִינַת “מַמְלֵא כָּל עֲלְמִין”, וְהֵקֵב”ה כְּנֶגְדּוֹ — הוּא “בְּחִינַת “סוֹבֵב כָּל עֲלְמִין.
And this is the meaning of the phrase “reads in the Torah” — that he calls the light outward.	וְזֶהוּ לְשׁוֹן “קוֹרֵא בַּתּוֹרָה”, שֶׁקּוֹרֵא הָאוֹר לְחוּץ.
And this is through the Written Torah — the aspect of the name Havayah of the Torah, for “the Torah and the Holy One, blessed be He, are entirely one.”	וְהִנֵּנוּ עַל־יְדֵי “תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב”, בְּחִינַת “הוּי”ה דְּאוֹרֵי־תֵּא”, וְ“קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוֹרֵי־תֵּא — כּוֹלֵא תֵּד.
And this is [the meaning of the verse:] “Therefore say to the Children of Israel: I am Havayah, and I shall take you out from under the burdens of Egypt...”	וְזֶהוּ: “לְכֹן אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: אֲנִי הוּי”ה, וְהוֹצֵאתִי “אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבֻלוֹת מִצְרַיִם וּגו'.

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Va'eira

לְכֹן אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'

That through the revelation of the aspect of Havayah — meaning, through the aspect of the Written Torah, which is the aspect of “the voice is the voice of Yaakov” — through this will be the Exodus from Egypt.	שְׁעַל־יְדֵי בְּחִינַת וְגִילוי "הוי"ה", דְּהֵינּוּ עַל־יְדֵי בְּחִינַת "תּוֹרָה שֶׁבְּכָתָב", בְּחִינַת "הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב" — עַל־יְדֵי זֶה. יְהִיָּה בְּחִינַת יְצִיאַת מִצְרַיִם.
And all the obstructions and barriers that separate will be nullified, and there will no longer be the burdens of Egypt and their labor.	וְכָל הַמוֹנְעִים וְהַמְּסָכִים הַמְבַדִּילִים — יִבָּטְלוּ, וְלֹא יְהִיָּה. "עוֹד" סְבָלוֹת מִצְרַיִם וְעִבּוּדָתָם.
However, not only this is the ultimate intent, but also: “And I shall bring you to the Land...” etc.	אָבֵל לֹא זֶה בְּלִבְדּוֹ הִיא תְּכֵלֶת הַמְּכוּנָה, כִּי אִם: "וְהִבֵּאתִי". "אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ וְגו'.
And the explanation of the matter is, behold, it is written: “To a good and broad land...” etc.	וְיִבְאֹר הָעֵינָן, כִּי הִנֵּה כְּתוּב: "אֶל אָרֶץ טוֹבָה וְרַחְבָּה וְגו'.
And Eretz Yisrael — this refers to the aspect of the Oral Torah, and it is called “a broad land” like the saying of our Sages on the verse “Land of the deer, hosts of nations...” — just as the skin of a deer does not hold its flesh...	וְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל — זֶה הִיא בְּחִינַת תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה, וְנִקְרָאת "אָרֶץ רַחְבָּה", עַל דֶּרֶךְ מֵאֲמַר רַז"ל עַל הַפְּסוּק: "אָרֶץ צְבִי צְבָאוֹת גּוֹיִם" — מָה צְבִי אֵין עוֹרוֹ מִחֲזִיק 'בְּשָׂרוֹ כּו'.
And the idea is: that the Written Torah — its essential foundation is the letters of the Torah.	וְהָעֵינָן: כִּי תּוֹרָה שֶׁבְּכָתָב, עֵיקַר יְסוּדָהּ — הִיא בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה.
And therefore, we are meticulous with its letters — that there should be neither missing nor extra, and that their form should be upon them, in their likeness and image, and they should be a single body.	וְלִכּוֹן מְדַקְדָּקִים בְּאוֹתִיּוֹתֶיהָ — שֶׁלֹּא יְהִיָּה חֶסֶר אוֹ יְתוּר, וְשִׁיחִיו צוּרְתוֹ עֲלֵיהֶן כְּדַמּוּתוֹ בְּצִלְמוֹ, וְשִׁיחִיו גּוֹלָם אֶחָד.
That if, for example, the yud on top of the aleph is disconnected from the body of the letter — the Sefer Torah is invalid, and one may not bless on it.	שֶׁאִם נִפְסַק הַיּוֹד שֶׁעַל גַּג הָאֵלֶף"י עַל דֶּרֶךְ מִשָּׁל מַעַל גּוֹף הָאוֹת — הָרִי זֶה סֵפֶר תּוֹרָה פְּסוּלָה, וְאֵין מְבָרְכִים עָלֶיהָ.
But one does not see in it the revealed intellect — as in the Oral Torah, where the essential revelation of the intellectual understanding of the laws and judgments of the Torah is not explicit in the Written Torah.	אָבֵל אֵין נִרְאָה בָּהּ גִּלּוּי הַשְׁפָּלָה — כְּמוֹ בְּתוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה, שֶׁעֵיקַר גִּלּוּי הַשְׁפָּלַת הַדִּינִים וְהַמִּשְׁפָּטִים שֶׁבְּתוֹרָה — אֵינוֹ מְפֹרָשׁ בְּתוֹרָה.
[It does not say] how and what to do — for the whole Torah is stories of events.	אֵיךְ וּמָה לַעֲשׂוֹת — שֶׁכָּל הַתּוֹרָה הִיא סְפֹרֵי מַעֲשִׂיּוֹת.
And even the laws within it are in the form of stories — “So Hashem said to speak to the Children of Israel,” and “So Moshe said.”	וְגַם הַדִּינִים שָׁבָה — הֵן דֶּרֶךְ סְפֹרֵי דְּבָרִים, שֶׁכָּף אָמַר ה'. שִׁינְדֵּבֶר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְשֶׁכָּף אָמַר מֹשֶׁה.
And its intention is not that one can know from it alone all the laws thoroughly and in their full details.	וְאֵין כּוֹנֵנָה לְדַעַת מִמֶּנָּה לְבִדָּה כָּל הַדִּינִים עַל בּוֹרָם וּמִתְכַּוֵּנָה.

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Va'eira

לְכֹן אָמַר לְבִנְי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'

For example, the matter of tefillin is not explicit — that they are to have four sections, and to be written in a specific way, and to be written specifically on parchment, with all the laws and details of tefillin — as they were transmitted to us in the Oral Torah.	בְּגוֹן עַל דְּרָךְ מִשָּׁל — עֲנִין הַתְּפִלִּין — אֵינוֹ מְפֹרָשׁ וְשִׁיחֵיו ד' פְּרָשִׁיּוֹת, וְשִׁיחֵיהָ כְּתוּב בָּהּ וְכָהּ, וְשִׁיחֵיו נִבְתָּבִים עַל קֶלֶף דִּקְא, כָּכָל מִשְׁפָּטֵי תְּפִלִּין וְהִלְכוֹתֵיהֶם — הַמְּסוּרוֹת לָנוּ בְּתוֹרָה שְׁבַע־לִפָּה.
And so it is with all the other mitzvos.	וְכֹן שְׁאָר כָּל הַמִּצְוֹת
And this is because its essential foundation is in the holy mountains — the aspect of Supernal Wisdom, for “Torah goes forth from wisdom.”	וְהֵינּוּ — לְפִי שְׁעִיקָר יְסוּדָהּ בְּהַרְרֵי קֹדֶשׁ — בְּחִינַת חֲכָמָה עִלְאָה, ד' אֲוִרֵייתָא מִחֲכָמָה נִפְקַת
And the Written Torah is the aspect of Chochmah Ilaah (Supernal Wisdom), while the Oral Torah is Lower Wisdom (Chochmah Tataah), and “for the wise, a hint suffices.”	וְתוֹרָה שְׁבַבְתָּב — הִיא בְּחִינַת חֲכָמָה עִלְאָה, וְתוֹרָה שְׁבַע־לִפָּה — הִיא חֲכָמָה תַּתְאָה, ו' לְחֲכִימָא בְּרַמִּיזָא
Meaning, it is like the analogy of a teacher who hints something to a student in any form of hint — so that the student will understand on his own how to learn — but that is not the primary teaching itself.	פִּירוּשׁ: שְׁאִינָה רַק כְּמִשָּׁל הָרַב הַמְּרַמֵּז אֶל הַתַּלְמִיד בְּאִיזָה רְמִז כָּל שְׁהוּא — בְּשִׁבִּיל שְׁהַתְלָמִיד יִבִּין מֵעֲצָמוֹ. אִיךָ לְלָמוּד — אֲבָל לֹא זֶהוּ עִיקָר הַלִּימוּד עֲצָמוֹ
So it is: all the letters of the Written Torah are only hints and spiritual transmissions from Supernal Wisdom — in the manner of hint.	כָּהּ הִנֵּה כָּל אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁבַבְתָּב — הֵן רַק רְמִזִּים וְהַמְּשֻׁכּוֹת מִחֲכָמָה עִלְאָה, בְּדֶרֶךְ רְמִז
And all the spiritual transmissions are hinted in these specific letters — that the reading should be thus, and the writing thus.	וְכָל הַהַמְּשֻׁכּוֹת נִרְמָזִים בְּאוֹתִיּוֹת אֵלוֹ דִּקְא — שִׁיחֵיהָ הַקָּרִי כָּהּ וְהַכְּתִיב כָּהּ
And therefore, all its letters are counted and enumerated — “Nothing should be added, and nothing should be lacking.”	וְלָכֵן כָּל אוֹתִיּוֹתֶיהָ סְפוּרִים וּמְנוּיִים — "כָּל יַעֲדֹף וּבָל יִהְיֶה סוּר"
And each and every letter must be in its shape and form, because they hint at a supernal transmission from Supernal Wisdom (Chochmah Ilaah).	וְכָל אוֹת וְאוֹת צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּדְמוּתוֹ וְצִלְמוֹ, מִפְּנֵי שְׁרוּמִזִּים לְהַמְשָׁכָה עֲלִיזָה מִחֲכָמָה עִלְאָה
But the essence of the intellect is not invested in the letters of the Written Torah.	אֲבָל עֲצָמוֹת הַהַשְׁכָּלָה אֵינוֹ מִתְלַבֵּשׁ בְּאוֹתִיּוֹת תּוֹרָה שְׁבַבְתָּב
In contrast, in the Oral Torah — there, the essence of the intellect is clothed in the letters of halachah.	מֵה־שְּׁאִין כֹּן בְּתוֹרָה שְׁבַע־לִפָּה — שֵׁם עֲצָמוֹת הַהַשְׁכָּלָה מְלוּבָשֶׁת בְּאוֹתִיּוֹת הַהֲלָכָה
Therefore, we are not as meticulous with its letters, because the intellect is the main thing, revealed within the letters.	וְלָכֵן אִין מְדַקְדְּקִין בְּאוֹתִיּוֹתֶיהָ כָּל כָּהּ, רַק הַהַשְׁכָּלָה הִיא עִיקָרִית — הַמְתַּגַּלָּה תוֹף הָאוֹתִיּוֹת
And according to the increase in understanding, so too the letters multiply.	וְגַם לְפִי רַבּוּי הַהַשְׁכָּלָה — כָּהּ יִרְבוּ אוֹתִיּוֹתֶיהָ

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Va'eira

לכן אמר לבני ישראל אני ה

Therefore, whatever is understood in it more — such as Rashi's commentary, Tosafos, and the Poskim — all of it is considered part of the Oral Torah,	ולכן כל מה שמשפילים בה יותר — כגון פירוש רש"י, ותוספות, ופסקים — הכל בכלל תורה שבועלפה יחשב.
Even all that a diligent student is destined to innovate.	ואפלו כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש
Therefore, it is called “a good and broad land” — for it expands and continues without end.	ולכן נקראת “ארץ טובה ורחבה”, שמתרחבת והולכת עד אין קץ
And this is [the meaning of:] “Just as the deer's skin does not hold its flesh...”	”וזהו: ”מה צבי אין עורו מחזיק בשרו כו
That is, because the flesh and skin are so great — the growth of the skin is due to the flesh within it.	והיננו: לפי שהבשר והעור גדול כף — שגדול העור הוא מחמת הבשר שבתוכו
So too, the aspect of the Oral Torah is likewise: the intellect itself and the letters are both great — for the letters expand from the essence of the intellect.	כף הנה בחינת תורה שבועלפה גם כן — גדולים עצם ההשכלה והאותיות כאחד, שהאותיות מתפשטים מצד עצם ההשכלה
In contrast, in the Written Torah — the letters do not expand from the essence of the intellect, but only a ray alone, in the manner of a hint, as explained above.	מהשאיין כן בתורה שבכתב — אין האותיות מתפשטים מצד עצם ההשכלה, כי אם הארה בעלמא — דרך רמז, כנ”ל
And with this, we can understand why the Written Torah is called “Mikra” (Reading) in the language of the Gemara, and “one who reads in the Torah.”	ובזה יובן מה שהתורה שבכתב נקראת בשם “מקרא” — “כלשון הגמרא, ו”קורא בתורה
For it is as if he is merely calling and drawing down the Infinite Light, blessed be He, upon his soul — from its concealment in the intellect to the revelation of the heart, as explained above.	שעל-ידי זה — הוא רק כמו קורא ומושך אור אין-סוף ברוך הוא על נפשו — מהעלם שבמוח אל גילוי הלב, כנ”ל
However, it is still as if it is something separate — like a person calling to someone else.	אבל עדין הוא כאילו הוא דבר בפני עצמו, כאדם הקורא לדולתו
But regarding the Oral Torah, it says: “The Mishnah is the queen,” etc. — like a king who commands, as explained elsewhere — because a complete unification takes place: Chabad with Chabad, etc.	אבל בתורה שבועלפה אמרו: “מתניתין מלכתא” כו — כמלך שמצוה, כמו שנתבאר במקום אחר — מפני “שנעשה יחוד גמור: חב”ד בחב”ד כו
As it is written: “And I have placed My words in your mouth” — My words, literally.	וכמו שכתוב: “ואשים דברי בפיך” — “דברי” ממש
And as it says in the Maggid's words to the Beis Yosef: “I am the Mishnah that speaks in your mouth” — it becomes one essence in a state of true nullification.	וכמו שכתוב: “המגיד לבית יוסף: אני המשנה המדברת בפיך” — שנעשה עצמות אחד בבחינת בטול ממש
And this is the aspect of a dwelling in the lower realms — literally.	וזה היא בחינת “דירה בתחתונים” ממש

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Va'eira

לְכֹן אָמַר לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי ה'

And even though, from the perspective of the expansion of the revelation of the intellect — the Light of Hashem in the Oral Torah — it is considered a great descent, for it spreads and clothes itself in physical action (like Seder Zeraim, etc.),	וְהָגַם שְׁמִצָּד הַתַּפְשׁוּטוֹת עֲצָם גִּילּוֹי הַהִשְׁכָּלָה לְאוֹר ה' בְּתוֹרָה שְׁבַע־לִפָּה — הִנֵּה לִירִידָה גְדוֹלָה נִחְשָׁבֶת אֲצִלָּה, לְהַתְפַּשֵּׁט וּלְהַתְלַבֵּשׁ בְּעֲשִׂיָּה גִשְׁמִית: סֵדֶר זְרַעִים ל'כו'.
On this the verse says: “That I have lifted My hand...” — like a hand that can lift something that fell to the ground and place it above the head.	הִנֵּה עַל זֶה אָמַר הַכָּתוּב: “אֲשֶׁר נִשְׂאתִי אֶת יָדִי” — וְהוּא עַל דֶּרֶךְ מָשַׁל: שֶׁהֵיךְ יָכוֹל לְהָרִים אֶת הַדָּבָר שֶׁנָּפַל אֶרְצָה, וּלְשׁוּם לְמַעַלָּה עַל רֹאשׁוֹ.
So too, “the end of deed is first in thought.” And “A woman of valor is the crown of her husband,” and “their end is wedged in their beginning.”	כָּךְ — “סוֹף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה”, וְ“אִשְׁתַּ חַיִּל”. “עֲטָרַת בְּעִלָּה”, וְ“נִעְוִין סוֹפֵן בְּתַחֲלָתוֹן.
It is called “Eretz Cheifetz” — meaning, a vessel for the resting of His will, may He be blessed, because the revelation of the Supernal Will is specifically in the end of deed.	וְנִקְרָאת “אֶרֶץ חִפְצִין” — פִּירוּשׁ: כְּלִי לְהִשְׁרָאֵת רְצוֹנוֹ וְתַבְרָה, כִּי גִילּוֹי רְצוֹן עֲלִיוֹן — הוּא בְּ“סוֹף מַעֲשֵׂה” דְּוָקָא.
And so too, in the Oral Torah — it is the revelation of the Supernal Will more than in the Written Torah, for it is not possible to know from the Written Torah alone the essence of the Supernal Will in all the laws and judgments, except through the Oral Torah.	וְכֵן בְּתוֹרָה שְׁבַע־לִפָּה — הוּא הַתְגַּלּוּת רְצוֹן עֲלִיוֹן יוֹתֵר מִבְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב, שֶׁאִין לְדַעַת מִמֶּנָּה לְבִדָּה מֵהוּי רְצוֹן עֲלִיוֹן כָּכָל הַדִּינִים וְהַמְשַׁפְטִים, כִּי אִם עַל־יְדֵי תוֹרָה שְׁבַע־לִפָּה דְּוָקָא.
And this is [the meaning of the verse]: “And I have placed My beauty in the Land of the Living.”	וְזֶהוּ: “וְנָתַתִּי צְבִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים
Meaning, that all His beauty and desire is in the Land of the Living — the aspect of the Oral Torah — for there is the revelation of the Light of Hashem and His Will with greater intensity than in the Written Torah.	פִּירוּשׁ: שֶׁכָּל צְבִיוֹנוֹ וְחֶפְצוֹ — הוּא בְּאֶרֶץ הַחַיִּים, בְּחֵינַת תּוֹרָה שְׁבַע־לִפָּה, שֶׁשָּׁם הוּא גִילּוֹי אוֹר ה' וְרְצוֹנוֹ בְּיָתֵר שֶׁאֵת מְבַחֲנֵי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב.
And the Will is the source of life.	וְהַרְצוֹן — הוּא מְקוֹר הַחַיִּים
And this is [the meaning of:] “That I have lifted My hand to give it to Avraham, Yitzchak, and Yaakov...” — they represent the middos (attributes), Chessed-Gevurah-Tiferes — because “A woman of valor is the crown of her husband,” as above.	וְזֶהוּ: “אֲשֶׁר נִשְׂאתִי אֶת יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב כו'” — שֶׁהֵם הַמְדוּת: חֶסֶד”ת — כִּי “אִשְׁתַּ חַיִּל” עֲטָרַת בְּעִלָּה” כו' כָּנ"ל.
“And I have given it to you as a heritage — I am Havayah” — to be in the state of “I have placed My words in your mouth,” as explained above.	וְנָתַתִּי אוֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה — אֲנִי הוִי”ה” — לְהָיוֹת” בְּבַחֲנֵינַת “וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ” כו' כָּנ"ל.
However, all revelation of the Light of Hashem — in the aspect of these transmissions — all depends on the heart of man, as in “to wherever the heart desires, he turns.”	אָבָל כָּל גִּילּוֹי אוֹר ה' בְּבַחֲנֵינַת הַמְשַׁכּוֹת אֵלָיו — הַכֹּל “תְּלֹוִי בְּלִבּוֹ שֶׁל אָדָם, כָּמוֹ: “לְכָל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ הַלֵּב יִטְוֶה

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Va'eira

לכן אמר לבני ישראל אני ה'

Therefore, one must first awaken love — to first arouse the love in his heart in prayer, so that his heart will truly desire the revelation of the Light of Hashem.	לזאת צריך לעורר תחלה האהבה — מקודם לעורר האהבה בלבבו בתפלה, כדי שיהיה לבו חפץ באמת לגילוי אור ה'.
And therefore they said: One mentions the Exodus from Egypt in the morning and at night.	"ולכן אמרו: "מזכירין יציאת מצרים בבקר ובערב
And this is [referenced in] the parshah of Tzitzis, where it says: "To be a God to you — I am Hashem your God."	והיינו פרשת ציצית, שכתוב שם: "להיות לכם לאלקים — אני הוי"ה אלקיכם
And the idea is: it is not enough to awaken the heart in the morning prayer alone — because afterward, one turns to his affairs.	והענין: כי לא די בהתעוררות הלב בתפלת השחר לבד — אלא ליומו, מכיון שאחר כך פונה לעסקיו
And even one who is not engaged in business — in his learning, which is in the aspect of action (such as Seder Zera'im, etc.) — the heart is drawn after the physicality of the topics, in a mode of concealment and contraction — the aspect of Elokim.	ואפילו מי שאינו בעל עסק — הגה בלימודו, בבחינת עשיה: סדר זרעים כו' — נמשך הלב אחר גשמיות "הדברים, בבחינת הסתר וצמצום — בחינת "אלקים
And one must again awaken the love and joy from the point of the heart — to be a revelation of the aspect of Havayah, as mentioned above.	וצריך לעורר עוד את האהבה והשמחה מנקודת הלב — להיות גילוי בחינת "הוי"ה", כנ"ל
But it is not enough to reveal this love alone — only through the Written Torah, the voice is the voice of Yaakov, as explained above, to be one who reads and draws down in Torah the actual revelation of the Light of Hashem.	אבל לא די בהתגלות האהבה בזה לבד — כי אם על-ידי "תורה שבכתב", "הקול קול יעקב" כנ"ל — להיות קורא ומושך בתורה גילוי אור ה' ממש
And afterwards, in the Oral Torah — in a state of complete bittul (self-nullification) — to be in the level of "And I have placed My words in your mouth," as mentioned above, and to make a dwelling in the lower realms — literally, as explained above.	ואחר כך בתורה שבעל-פה — בחינת בטול ממש — ולהיות בחינת "ואשים דברי בפיך" כנ"ל, ו"דירה בתחתונים" ממש, כנ"ל
To be in the level of "Havayah Elokeichem" — etc. — and this is sufficient to understand.	להיות בבחינת "הוי"ה אלקיכם" כו', ודו"ל